

ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА ТАРАСА ГЕОРГІЙОВИЧА ШЕВЧЕНКА

Геодезична громадськість України зазнала важкої втрати – 17 липня 2011 р. на 72-му році життя після тяжкої хвороби відійшов у вічність видатний вчений, доктор технічних наук, професор, заслужений винахідник України Тарас Георгійович Шевченко.

Народився Т. Г. Шевченко 5 листопада 1939 р. в м. Житомирі. Батько – військовослужбовець, мати – лікар. Батько загинув у жовтні 1941 р. Сім'я Шевченків була евакуйована до Самарканда, де мешкала до кінця війни. У 1945 р. сім'я переїхала у м. Рівне, де наступного року Тарас пішов до середньої школи № 2. Після дев'ятого класу він перейшов у СШ № 10, яку закінчив у 1956 році.

У 1957 р. Т. Г. Шевченко вступив до Львівського політехнічного інституту на механічний факультет. У 1962 р. одружився. У 1963 р. народився перший син – Григорій, у 1970-му другий – Георгій.

Після завершення навчання у 1963 р. його направили в м. Алмати (Казахстан) на ремонтно-механічний завод, де він розпочав роботу конструктором, згодом обійняв посаду начальника цеху.

У 1967 р. Т. Г. Шевченко повернувся до Львова, де працював конструктором першої категорії у проектно-конструкторському бюро з конвеєробудування, а через рік – у НДЛ-32 Львівського політехнічного інституту на посаді старшого інженера. Лабораторія належала кафедрі "Теорія машин і механізмів" (нею керував професор М. Г. Комаров) і займалася питаннями монтажу і ремонту обертових печей практично по всьому Радянському Союзу.

У 1973 р. Т. Г. Шевченко отримав перше авторське свідоцтво на винахід і розпочав роботу над кандидатською дисертацією. У 1975-му вступив до аспірантури (керівники – проф. М. Г. Комаров та

доц. Ю. М. Микольський) і через рік успішно захистив дисертацію.

У 1978 р. почав співпрацювати з кафедрою геодезії, зокрема з А. Л. Островським і В. Г. Гребенюком. Підготував доповідь про контроль прямолінійності осі корпусу печі лазерними приладами для всесоюзної конференції. У 1978 р. його призначили на посаду старшого наукового співробітника ГНДЛ-18, а у вересні 1979-го – старшого викладача кафедри геодезії, де він став читати лекції з курсу "Геодезичне приладознавство". У 1982 р. йому присвоюють звання доцента.

У 1982 р. у співавторстві з І. В. Кузьо та Ю. М. Микольським опублікував монографію "Современные методы контроля установки оборудования".

Докторську дисертацію на тему "Розробка теоретичних основ, методів та засобів інженерно-геодезичного обладнання великогабаритного промислового обладнання" захистив у 1992 році.

Наукові інтереси Т. Г. Шевченка стосувалися механічних і геодезичних процесів при встановленні та діагностуванні такого обладнання. Загалом він опублікував понад 150 наукових праць, мав більш як 50 патентів та авторських свідоцтв.

За все це професор Т. Г. Шевченко удостоївся кількох високих нагород. Він став заслуженим винахідником і відмінником освіти України; нагороджений двома срібними й двома бронзовими медалями ВДНГ СРСР, Почесною грамотою Міжнародної виставки "Метрологія-86", Почесною грамотою Національного університету "Львівська політехніка" та іншими відзнаками.

Професор Т. Г. Шевченко був членом спецради із захисту кандидатських і докторських дисертацій, керував аспірантурою, займався науковою роботою зі студентами. За його редакцією вийшли у світ посібник, підручник і практикум "Геодезичні прилади" для студентів геодезичних спеціальностей.

Від нас пішла непересічна людина, науковець, досвідчений викладач, добрий колега. Працівники і студенти Національного університету "Львівська політехніка" висловлюють свої співчуття родині. Пам'ять про Тараса Георгійовича назавжди залишиться в наших серцях.

*Кафедра геодезії НУ "Львівська політехніка",
друзі та колеги*